

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Ловеч, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ХРИСТИНА ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА Въззивно гражданско дело № 20224300500197 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК (ГЛАВА ДВАДЕСЕТА ГПК).

С решение № 260163/10.12.2021г. по гражданско дело № 1100 по описа за 2020 година на РС - Ловеч е уважен изцяло предявеният от „КМТ“ ЕООД, ЕИК *****, гр. ***, представлявано от С. Н. против „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД, ЕИК *****, ***, представлявано от изпълнителните директори А.А. Ц. и Р. Гев С. иск за прогласяване за нищожно съдебно решение № 122/27.04.2020г. по к.гр.д. № 48/2020г. по описа на Апелативен съд - Велико Търново.

С Решение № 260003/10.02.2022г. по гражданско дело № 1100 по описа за 2020 година на РС - Ловеч, постановено в производството по чл.250 ГПК, е оставена без уважение молбата на „КМТ“ ЕООД за допълване на решението досежно произнасяне основанията, по което е уважен иск и разглеждане на всички предявени основания и възражения.

Подадена е въззивна жалба с вх. № 264109/29.12.2021г. от „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД против решение №

260163/10.12.2021г. постановено по гр.д.№1100/20 г. по описа на ЛРС.

В жалбата на „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК" АД се твърди, че решението е неправилно. Неоснователен е изводът на първоинстанционния съд, че решението на АС - Велико Търново е порочно, поради липса на надлежно формирана воля при постановяване на решението, тъй като не е определил точно размера на вземанията на банката за лихви. Твърди, че атакуваното решение, чиято нищожност са иска, е недопустимо, тъй като съдът се е произнесъл по същество на спора, за което не е сезиран. Навежда доводи, че чрез така предявеният иск се цели заобикаляне на закона, като се атакува правилността на влязло в сила съдебно решение, тъй като се преценява същността на исканото притезание. Излага подробни съображения за същността на производството по чл.463 ГПК, поради което счита, че правилно АС - Велико Търново е определил вземането на банката за лихви и по този начин е решил делото. Така счита, че решението не е нищожно, съответно обжалването решение на РС - Ловеч е неправилно. Твърди, че правилно АС - Велико Търново е извършил разпределение като е определил дължимия размер, което не е порок на съдебния акт, който да води до нищожност.

Моли съда да отмени решение № 260163/10.12.2021г. по гражданско дело № 1100 по описа за 2020 година на РС - Ловеч, като неправилно, ротиворечащо на материалния закон и необосновано и да отхвърли предявените от „КМТ" ЕООД искове. Претендира разноски за двете инстанции.

В срока по чл. 263 ГПК въззиваемият „КМТ" ЕООД подава отговор на въззивната жалба в който излага, че жалбата е необоснована и с противоречие със законите и съществуващата съдебна практика. Цитира съдебна практика, според която в производството по чл.463, ал.1 ГПК съдът действа като контролно-отменителна инстанция и ограничен въззив, а не при условията на пълен въззив. Счита, че при неправилно разпределение от съдебния изпълнител, съдът е следвало да го отмени и да го върне, а не да извърши ново разпределение. Твърди, че решение № 122/27.02.2020г. по в.гр.д. № 48/2020 на АС - Велико Търново е нищожно, тъй като волята не може да бъде изведена, поради абсолютна неразбираемост, тъй като заповядва нещо, което е в противоречие с императивни правни норми, а именно представената

спрака от БНБ за наличие на претендиран дълг, тази справка има силата на извъсъдебно признание на задължението. По отношение на обжалваното решение на РС - Ловеч твърди, че същият не се произнесъл по твърденията в исковата молба, а именно че решението на АС -Велико Търново е в противоречие с императивни правила и волята не може да бъде изведена по пътя на тълкуването. Моли съда да потвърди Решение № 260163/10.12.2021г. по гр.д. № 1100/2020г. на РС - Ловеч.

Подадена е въззивна жалба с вх. № 260377/01.04.2022г. от „КМТ“ ЕООД против Решение № 260003/10.02.2022г, постановено в производството по чл.250 ГПК. В жалбата си, „КМТ“ ЕООД твърди, че решението е неправилно и следва да бъде уважена молбата за допълване, тъй като в решение № 260163/10.12.2021г., съдът не е разгледал всички предявени основания за нищожност на съдебното решение, а именно нищожност, поради нещо, което е в противоречие с императивни разпоредби, които представляват основа на правовия ред. Счита, че съдът не се е произнесъл по основанията на нищожност, предявени в исковата молба като противоречие с българския правов ред: принципи за законност (чл.5 ГПК), равенство на страните (чл.9 ГПК), състезателност в процеса (чл.8 ГПК), дирене на обективната действителност (чл.10 ГПК). В този смисъл твърди, че молбата по чл.250 ГПК е основателна и следало да бъде уважена, а не оставена без разглеждане. В останалата част от жалбата, цитира съдебна практика и излага твърдения и доводи, които касаят иска по чл.270, ал.3 ГПК, които са предмет на разглеждане в решение № 260163/10.12.2021г., а не в обжалваното от него решение № 260003/10.02.2022г. Моли съдебният състав по гр. № 1100/2020г. на РС - Ловеч да бъде задължен да се произнесе по молбата по чл.250 ГПК, като обсъди в мотивите и диспозитива всички относими към спора факти и доказателства, както и да се произнесе по всички искания, възражения и доводи, посочени в исковата молба.

В срока по чл.263 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба, подадена против решение № 260003/10.02.2022г, от „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД. Счита, че жалбата повтаря молбата за допълване по чл.250 ГПК на съдебно решение № 260163/10.12.2021г. и като цяло е неоснователна. Твърди, че съдът е обследвал всички наведени в исковата молба възражения и доводи на ищеца, като е кредитирал част от тях, за да постанови решението си. Счита, че искането му за допълване на решение № 260163/10.12.2021г., е

несъстоятелно, тъй като съдът се е произнесъл по целият иск на ищеца „КМТ“ ЕООД и го е уважил напълно. Навежда доводи, че въведените от ищеца в исковата молба основания за нищожност на съдебно решение касаят неговата правилност, а не валидност или допустимост. Твърди, че правилно съдът е отчел, че в молбата по чл.250 ГПК ищецът „КМТ“ ЕООД не прави разлика между видовете производства, съответно обжалването и правомощията на съда по изпълнителното дело и исковото производство. Моли съда да постанови решение, с което въззивната жалба против решение № 260003/10.02.2022г. да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсулско възнаграждение за настоящата инстанция съгласно Наредбата за заплащане на правната помощ.

В съдебно заседание страните редовно призовани не се явяват и не изпращат представители. „Интернешънъл Асет Банк“ АД представя писмена защита в подкрепа на становището си, че решението на ЛРС е неправилно и следва да бъде отменено, като искът бъде отхвърлен като неоснователен, а въззивната жалба против решението по реда на чл.250 от ГПК да бъде отхвърлена, претендира съдебно-деловодните разноски и за двете инстанции по представен списък на разноските по чл.80 от ГПК.

От събраните по делото доказателства-приложения по гр.д.№1100/20 г. по опис на РС-Ловеч и становищата на страните, преценени поотделно и в съвкупност, съдът приема за установено следното:

По допустимостта на въззивното производство съдът се е произнесъл с определението си по чл.267 от ГПК, като приема, че то е допустимо-въззивната жалба е подадена е в срок и от легитимирано лице, отговаря на изискванията на чл.262, във вр.с чл.260 и чл.261 от ГПК и съдът я приема за редовна.

При проверката си по реда на чл.270 от ГПК въззивната инстанция не открива пороци, водещи до нищожност, а и не са налице и основания за недопустимост на първоинстанционните решения.

С оглед на това съдът следва да извърши проверка по реда на чл.271 от ГПК по същество на правилността на атакуваните решения.

**ПО ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА ПРОТИВ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ
№260163/10.12.2021г. ПОСТАНОВЕНО ПО ГР.Д.№1100/20 Г. ПО ОПИСА
НА ЛРС.**

Постановено е съдебно решение №122/27.04.2020 г. по к.гр.д. №48/20 г. на АС-Велико Търново, с което са оставени без разглеждане като недопустими, подадените жалби от Р.Т. Н.а срещу решение №246/16.11.2018 г. и срещу решение №22/18.01.2019 г. постановени по в.гр.д. №716/2017 г. по описа на ЛОС и е прекратено производството по делото, отменено е решение №246/16.11.2018 г. постановено по в.гр.д. №716/17 г. по описа на ЛОС, както и изготвеното от ЧСИ Велислав Петров Постановление за разпределение на постъпла сума от 17.10.2017 г. вместо което е разпределена получената от публична продажба сума в размер на 153 260,00 лева по следния начин:

1. Вземания по чл.136, ал.1, т.1 от ЗЗД: 728 лева-разноски по изпълнението, направени от вискателя ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК АД;

2. Вземания по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД: 657,79 лева - местен данък на Община Луковит;

3. Вземания по чл.136, ал.2, т.3 от ЗЗД: 139 434,10 лева вземане на вискателя ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК АД, обезпечено с ипотека;

4. Вземания по чл.136, ал.1, т.6 от ЗЗД: 960, 18 лева-вземане на НАП, определено към 18.07.2014 г..

Постановено е на основание чл.461 от ГПК вискателят „Интернетънъл Асет Банк“ АД да довнесе сумата 13 097,90 лв. в двуседмичен срок от получаване на съобщението за изготвеното разпределение, оставена е без уважение като неоснователна подадената жалба от „КМТ“ ЕООД срещу решение №22/18.01.2019 г. постановено по реда на чл.250 от ГПК по в.гр.д. №716/17 г. по описа на ЛОС и е осъден „КМТ“ ЕООД да заплати на „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД разноски по делото в размер на 300 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение. Съдебното решение е влязло в законна сила на 24.06.2021 година.

Искането на ищеца „КМТ“ ЕООД е да се прогласи нищожността на това съдебно решение, постановено в производство по чл.463 ал.2 от ГПК във вр. с чл.278 вр. с чл.274 от ГПК заради произнасяне на съда извън пределите на правораздавателната власт и поради противоречие с българския правов ред. Изтъква, че според него АС-Велико Търново след като е приел в мотивите и диспозитива на съдебния акт за размер на дълга данните от назначена незаконно експертиза извън своята компетенция. Освен това изтъква, че след като АС-В.Търново не се е произнесъл по надлежния петитум във въззивната

жалба, а е назначил противозаконна счетоводна експертиза без да бъде поискана, то е нарушил принципа на диспозитивното начало, в нарушение на принципа на законността не е приел претендирания от кредитора размер на дълга, съгласно изготвена от него справка от 16.08.2018 г, тъй като тази справка има характер на извънсъдебно признание, защото съдържа неизгодни за издателя му факти. Изтъква, че представителят на банката е отрекъл дълг от 51 435,57 лв. да е предоставен на физическо лице, но вещото лице го е включило в сумата от 139 434,10 лв. съдът е приел, че експертизата се приема от длъжника, въпреки, че той в с.з. от 17.04.2018 г. е декларирал, че не я приема и иска да се поправи. Твърди, че съдът е приел суми и такси за дължими в изпълнителното производство в противоречие с разпоредбата на чл.79 ал.1 от ГПК, тъй като тези действия на ЧСИ са били отменени от съда с решение №155/2.06.2015 г. по в.гр.д.№57/15 г. и АС-В.Търново в нарушение на принципа на законността е изготвил разпределение в нарушение на разпоредбата на чл.136 ал.1 т.1 и т.2 от ЗЗД, тъй като в разпределението не може да се включват вземания, неуточнени по размер към момента на изготвяне на разпределението. Посочва, че това са таксите и допълнителните разноси, които не са отразени в дневника за извършените действия по чл.22 ал.2 т.4 от ЗЧСИ. Прави извод, че съдебният състав на ВТАС в нарушение на закона е направил разпределение на суми, които са недължими или са погасени по давност и които суми не са били окончателни към 27.04.2020 г.-датата на постановяване на решение №122/20 г. Счита за недължима и сумата от 916,18 лв.

При така изложените факти въззивният състав прави следните правни изводи:

Съдът е сезиран с установителен иск с правно основание чл.270 ал.2 от ГПК предявен от „КМТ“ ЕООД София против „Интернешънъл Асет Банк“ АД –София, с който се иска прогласяване нищожност на съдебно решение №122/27.04.2020 г.постановено по к.гр.д.№48/20 г. на АС-Велико Търново. Законодателят не е посочил конкретните пороци, водещи до нищожност на съдебното решение, но в правната доктрина и съдебната практика се приема, че нищожно е това съдебно решение, което не дава възможност да бъде припознато като валиден съдебен акт поради липса на надлежно волеизявление, а липса на волеизявление е налице, когато решението е постановено от незаконен състав, произнесено е извън пределите на

правораздавателната дейност на съда или не може да се направи извод за наличие на волеизявление, защото не е изразено в писмена форма, липсва подпис или подписи на съдебния състав под съдебния акт или е абсолютно неразбираемо и неговият смисъл не би могъл да се извлече дори при тълкуване. Процесното съдебно решение №122/27.04.20 г., постановено по к.гр.д.№48/20 г. на АС-Велико Търново е в писмена форма, постановено е в състав от трима съдии, в какъвто състав заседава апелативната инстанция, съдебният акт е подписан от същите тези съдии, участвали в разглеждане на спора, поради което не може да се каже, че съдебният състав е незаконен. Съдебният акт е мотивиран, а това, че са кредитирани едни, а други доказателства не са кредитирани от съда, не води до неговата нищожност, а това оплакване е предмет на проверка за правилност на съдебният акт, каквато проверка настоящата инстанция не извършва по искане за прогласяване на нищожността му. Волята на съда е разбираема-изготвено е решение за разпределение, като съдебната инстанция е разгледала жалбата по реда на чл.274 от ГПК, т.е. в закрито съдебно заседание, като съгласно разпоредбата на чл.278 ал.2 от ГПК ако отмени съдебният акт, съдът е длъжен сам да реши въпроса по жалбата, като той може да събира и доказателства, ако прецени това за необходимо. Следва да се има предвид и действието на ТР №6/15.01.2019 г. по т.д.№6/17 г. на ВКС ОСГТК, според което ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269 изр.2 от ГПК, не се прилагат в производството по частна жалба, което е приложимо и в настоящият случай предвид прерпращането към реда на чл.274 от ГПК. Настоящата инстанция съобразява и т.2 от ТР №2/22.11.22 г. по т.д.№2/21 г. на ВКС ОСГТК, съгласно което окръжният съд, след отмяна на обжалваното пред него разпределение, изготвено от съдебен изпълнител, респ.апелативният съд след отмяна на решение на окръжен съд, с което се потвърждава оспореното разпределение, решава въпроса по същество, като сам извършва ново разпределение. Само ако липсва достатъчна конкретизация на вземанията, включени в разпределението, съдът след отмяната му връща делото на съдебният изпълнител за изготвяне на ново разпределение. В случая очевидно е налице първата хипотеза, т.е. съдебната инстанция е разполагала с достатъчна конкретизация на вземанията и не се е наложило връщане на делото на ЧСИ. Този извод на съда не подлежи на проверка в производство по реда на чл.270 ал.2

Като съобразява константната съдебна практика и горесцитираните тълкувателни решения на ВКС, които за задължителни за прилагане, настоящата инстанция намира, че изложените оплаквания във въззивната жалба и твърденията в исковата молба на „КМТ“ ЕООД София не касаят нищожността на процесното съдебно решение, а са оплаквания досежно неговата правилност и законосъобразност. Това не е предмет на разглеждане в производството по чл.270 ал.2 от ГПК, поради което ЛРС след като е прогласил нищожност на съдебно решение №122/27.04.20 г., постановено по к.гр.д.№48/20 г. на АС-Велико Търново заради непроизнасяне по привилигирано вземане на първоначалния кредитор-лихви и период е постановил едно неправилно решение №260163/10.12.2021 г. по гр.д. №1100/20 г. , което следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан предявеният от КМТ“ ЕООД, ЕИК *****, гр. **, представлявано от С. Н. против „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД, ЕИК *****, **, представяват от изпълнителните директори А.А. Ц. и Р. Гев С. иск за прогласяване за нищожно съдебно решение № 122/27.04.2020г. по к.гр.д. № 48/2020г. по описа на Апелативен съд - Велико Търново.

**ПО ВЪЗЗИВНАТА ЖАЛБА ПРОТИВ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ
№26003/10.02.22 г. ПО РЕДА НА ЧЛ.250 И СЛ. ОТ ГПК.**

Настоящата инстанция счита, че ЛРС се е произнесъл и в мотивите и в диспозитив по иска, с който е сезиран-нищожност на съдебно решение № 122/27.04.2020г. по к.гр.д. № 48/2020г. по описа на Апелативен съд - Велико Търново. Изрично в отменителното определение №99/27.02.2023 г. постановено по ч.гр.д.№72/23 г. АС-Велико Търново е посочил, че се касае за предявен един иск, а не отделни иски на различни основания и след като съдът се е произнесъл по този иск, то молбата за допълване на съдебното решение е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Поради съвпадане на правните изводи на настоящата инстанция с тези, отразени в съдебно решение №26003/10.02.22 г. по гр.д.№1100/20 г. по описа на ЛРС то следва да бъде потвърдено като правилно.

При този изход от процеса и на осн.чл.78,ал.3 от ГПК, „КМТ“ ЕООД София следва да заплати на „Интернешънъл Асет Банк“ АД –София, всички разноски по делото и за двете инстанции в размер на сумата 40 лв. заплатена

ДТ за въззивната жалба и юриконсултко възнаграждение за двете инстанции в размер на по 100 лв. за всяка инстанция или общо 200 лв, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Следователно ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата общо 240 лв. разноси по делото.

По изложените съображения и на основание чл.271 от ГПК Ловешкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като неправилно съдебно решение №260163/10.12.2021 г. по гр.д.№1100/20 г по описа на РС-Ловеч, вместо което постановява:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан предявеният от „КМТ“ ЕООД, ЕИК *****, гр. ***, представлявано от С. Н. против „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД, ЕИК *****, ***, представлявано от изпълнителните директори А.А. Ц. и Р. Гев С. иск за прогласяване за нищожно съдебно решение № 122/27.04.2020г. по к.гр.д. № 48/2020г. по описа на Апелативен съд - Велико Търново.

ПОТВЪРЖДАВА като правилно съдебно решение №26003/10.02.22 г. по гр.д.№1100/20 г. по описа на ЛРС , произнесено по реда на чл.250 от ГПК.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 от ГПК „КМТ“ ЕООД, ЕИК *****, гр. ***, представлявано от С. Н. да заплати на „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД, ЕИК *****, ***, представлявано от изпълнителните директори А.А. Ц. и Р. Гев С. сумата 240 лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от съобщението му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____